

manent, forekommer det mig, at det vil være endnu farligere, hvis den ærede Ordførers Henstilling skulde blive fulgt og Skatten blive ændret til at være en Omsætningsskat i Stedet for en Regningsskat.

Idet jeg mener, det er beklageligt, at den højtærede Finansminister igen fremsætter dette Lovforslag, og at han tilmed har lært saa meget af sin Forgænger med Hensyn til at foreslaa midlertidige Lovforlængt, at han ikke nøjes med at forlænge midlertidige Love for et Aar, men endogsaa foreslaar dem gjort permanente, en Bevægelse, jeg meget maa beklage, skal jeg udtale, at vort Parti ikke har ændret sit Syn paa denne Sag, men agter at yde Modstand mod Lovforslaget i Aar ligesom i Fjor, og det saa meget mere som Loven nu foreslaas gjort til en varig Lov.

Finansministeren (N. Neergaard): Maa jeg takke de to ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg sige, at den Kaffe, Vilhelm Lassen talte om, var den Kaffekegel, som snurrede i et hvert Husmandshjem omkring i Landet, naar Slægt og Venner kom til, det var ikke Restaurationskaffe, paa ingen Maade. Jeg skal heller ikke for mit Vedkommende genopfriske den livlige Debat, vi har ført, om Restaurationer og deres Nødvendighed; men saa meget er vist: i det, at man indtager sit Maaltid paa en Restauration eller Kafé, ligger et Luksusmoment, det kan man ikke komme bort fra. Det ærede Medlem udtalte, at den Vandring, som Venstre og Regeringen havde tiltraadt sammen med det konservative Folkeparti, var en Vandring, som førte hen imod stigende indirekte Skatter paa Bekostning af de direkte. Jeg vil blot dertil sige, at naar ganske vist de indirekte Skatter er og maa være stigende, ligger det ikke i nogen Vandring med det konservative Folkeparti eller i nogen særlig Paavirkning fra dette Partis Side, det ligger i Tidsforholdene, det vil det ærede Medlem faa bekræftet ved at se, at under alle politiske Systemer, enten det er det ene eller det andet politiske Parti, der er ved Roret, er der for Tiden over alt i Verden en Stigning af de indirekte Skatter og en forholdsvis Aftagen af de direkte Skatters Provenu; det ligger i Forholdene, det ligger i de meget synkende Konjunkturer, som ganske nødvendigt har forringet Indtægterne og Formuerne og derved forringet Udbyttet af Indkomst-

og Formueskatten. Det ærede Medlem kan faa et meget slaaende Eksempel paa, hvorledes det ytrer sig under alle Forhold og Regeringssystemer ved at se, at Sverige, som vel er det eneste Land, vi kan sammenligne os med, som har en ren socialdemokratisk Regering, er gaaet videst med Hensyn til Forøgelse af den indirekte Beskatning ved den uhyre store Kaffeold, som Ministeriet Branting har gennemført. Naar Ministeriet Branting har gjort det, er det sikkert ikke under Paavirkning fra konservative Elementer i Sverige, men paa Grund af, at Udbyttet af de direkte Skatter synker saa stærkt; og da de nødvendige Udgifter ikke synker i samme Maal, er man nødt til at søge Erstatning i indirekte Skatter.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen spurgte, hvor store Restancerne for Restaurationsskatten var. Jeg har bestræbt mig det mest mulige for at kunne besvare det ærede Medlems Spørgsmaal, idet jeg har telefoneret til Skattedepartementet for at faa det at vide; men Oplysningen er ikke kommet endnu. Naar den kommer, skal jeg meddele det ærede Medlem det; jeg havde haabet at kunne gøre det her fra Talerstolen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Statsminister henviste til Nødvendigheden af i større Omfang at gaa over til indirekte Beskatning, og han henviste til, hvorledes i Sverige endogsaa den socialdemokratiske Statsminister Branting havde gennemført en meget betydelig Kaffeold. Det har jeg allerede i Fjor, da vi havde Restaurantskatten til Behandling, tilladt mig at gøre opmærksom paa som et Motiv for mig til at gaa mod denne Restaurantskat. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Statsminister i hans Betragtninger angaaende den indirekte Beskatning og Nødvendigheden af i større Omfang at gaa over til den; men jeg synes, det var den Vej, man burde være begyndt med at gaa i Stedet for at begynde med at gaa den Skattevej, som Venstre er gaaet, fordi en Skat som den, der her er Tale om, i saa betydelig Grad hviler paa en bestemt Del af Befolkningen, idet Halvdelen deraf indkommer fra Hovedstadens Befolkning alene. Restaurantskatten er i Virkeligheden en vel beregnet agrarpolitisk Afvæltning over paa Byerne: Væk fra Landboerne med den. Hvad der indkommer af denne Skat, kunde udmærket godt